

عنوان مقاله:

تأثیر ۸ هفته تمرین اینتروال متوسط شنا بر فاکتورهای تنفسی قلبی و $Vo2max$ در ماموران آتش نشانی ۴۰-۳۰ سال شهر تهران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تربیت بدنی و علوم ورزشی (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندها:

امین ورمذیار - کارشناسی ارشد، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم زیستی، واحد ورامین پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

فرح نامنی - استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم زیستی، واحد ورامین پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

مهرزاد عبادی قهرمانی - استادیار، گروه تربیت بدنی، دانشکده علوم زیستی، واحد ورامین پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران

خلاصه مقاله:

مهمنترين فاکتورهای آمادگی جسمانی شاخص های قلبی تنفسی است زیرا رابطه مستقیم با سلامت عمومی بدن دارند. تمرینات تابوی با اینتروال نیز به عنوان بخش بسیار مهمی از فعالیت های ورزشی نقش موثری در بهبود و ارتقاء کیفیت و کمیت سلامتی دارند. لذا هدف از این تحقیق بررسی تأثیر ۸ هفته تمرین اینتروال شنا بر برخی فاکتورهای تنفسی و قلبی و شاخص های $Vo2max$ در ماموران آتش نشانی ۴۰-۳۰ سال شهر تهران بود. جامعه آماری تحقیق عبارت بودند از کلیه ماموران آتش نشانی ۴۰-۳۰ سال شهر تهران که دارای فعالیت ورزشی منظم بوده اند. ۳۰ نفر به عنوان نمونه تحقیق انتخاب و به صورت تصادفی در یکی از گروه های تمرین اینتروال شنا و کنترل قرار گرفتند. آزمودنی ها به طور منظم چهار روز در هفته تمرینات ورزشی اینتروال انجام دادند. قبل و بعد از دوره تمرینی اندازه گیری مربوط به هر یک از شاخص های قلبی تنفسی و آمادگی انجام و رکوردها ثبت گردید. داده ها با استفاده از تست تی مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته های تحقیق نشان داد تمرین اینتروال شنا بر شاخص های ضربان قلب، فشار خون، حداکثر اکسیژن مصرفی در ماموران آتش نشانی ۴۰-۳۰ سال شهر تهران تاثیر معنادار داشته است ($p=0.05$). تمرین بدنی پتانسیل افزایش نشانگرهای عملکردی، بهبود عملکرد اینمنی و کاهش التهاب را به همراه دارد. به نظر می رسد تمرین اینتروال شنا با تأثیر بر ظرفیت ها و حجم های قلبی ریوی عاملی مهم در تغییرات اختصاصات تنفسی بودند.

کلمات کلیدی:

تمرین اینتروال، شنا، حجم های ریوی، شاخص های قلبی تنفسی، پرسنل آتشنشانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1796693>
